

blot skal virke afskrækkende og yde effektiv beskyttelse i medlemslandene, men også i EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer.

Spørgsmål nr. 149:

Udenrigsministeren bedes redegøre for det nye indhold i Lissabon-traktatens TEUF art. 67 i forhold til Nice-traktatens TEF art. 61 og meddele, om han finder, at de nye formuleringer vil udvide eller indskrænke Unionens handleevne inden for rets- og udlændingepolitikken.

Svar:

TEUF artikel 67, stk. 1 fastholder og viderefører EU-samarbejdets allerede eksisterende mål om at gøre EU til et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Sammenlignet med TEF artikel 61, fremhæver TEUF artikel 67, stk. 1 desuden de grundlæggende rettigheder og understreger behovet for respekt for diversiteten i medlemsstaternes forskellige retssystemer og retstraditioner. Bestemmelsens stk. 2 indeholder hovedsageligt redaktionelle ændringer i forhold til TEF artikel 61. Endelig indeholder stk. 4 primært en kodificering af det allerede eksisterende princip om gensidig anerkendelse af retsafgørelser og udenretsafgørelser om civilretlige spørgsmål.

Den væsentlige ændring i relation til omfanget af Unionens beføjelser er TEUF artikel 67, stk. 3, hvorefter det resterende mellemstatslige samarbejde om retlige og indre anliggender, der vedrører politi- og strafferetten, med Lissabon-traktaten overflyttes til den overstatslige ramme i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. TEUF artikel 67 er nærmere omtalt i Udenrigsministeriets redegørelse om Lissabon-traktaten.

I forhold til TEF artikel 61, medfører TEUF artikel 67, at Unionens beføjelser bliver udvidet, fordi det politi- og strafferetlige samarbejde overgår fra det mellemstatslige samarbejde i søjle 3 til det overstatslige samarbejde i søjle 1. Hermed overlades der beføjelser fra medlemsstaterne til EU, hvilket for Danmark indebærer, at det retlige forbehold også aktualiseres for det politi- og strafferetlige samarbejdes vedkommende. Grundet det danske retlige forbehold overlader Danmark således ikke beføjelser til EU i henhold til TEUF artikel 67. Der henvises i den forbindelse nærmere til Justitsministeriets redegørelse for visse forfatningsretlige spørgs-

mål i forbindelse med Danmarks ratifikation af Lissabon-traktaten af 4. december 2007.

Spørgsmål nr. 150:

Udenrigsministeren bedes redegøre for, på hvilke områder Rådet efter Lissabon-traktatens TEUF art. 333 kan indføre flertalsafgørelser, samt hvordan denne bestemmelse forholder sig til passerellebestemmelserne i Nice-traktaten.

Svar:

TEUF artikel 333 er en ny passerelle-bestemmelse, der indføres med Lissabon-traktaten. Bestemmelsen giver hjemmel til, at Rådet med enstemmighed dels kan beslutte at ændre en beslutningsprocedure fra enstemmighed til kvalificeret flertal i Rådet, dels at ændre en særlig lovgivningsprocedure til den almindelige lovgivningsprocedure i relation til forstærket samarbejde. Passerelle-bestemmelsen i TEUF artikel 333 kan anvendes på alle de områder, hvor forstærket samarbejde gennemføres. Det bemærkes, at Lissabon-traktaten samler reglerne om forstærket samarbejde i sjette del, afsnit III i TEUF.

Spørgsmål nr. 151:

Idet spørgeren er blevet bekendt med, at regeringens redegørelse til Folketinget om Lissabon-traktaten (Justitsministerens redegørelse om visse forfatningsretlige spørgsmål i forbindelse med Danmarks ratifikation af Lissabontraktaten) ikke er blevet til ved en almindelig procedure i Justitsministeriet, men grundet betydelig intern juridisk uenighed i ministeriet er skrevet af en personkreds tæt på departementschefen, bedes udenrigsministeren dels kommentere dette forhold samt oplyse, hvilke kontorer under Justitsministeriet, der har udarbejdet redegørelsen?

Svar:

Justitsministeren har oplyst følgende:

»Justitsministeriets redegørelse om visse forfatningsretlige spørgsmål i forbindelse med Danmarks ratifikation af Lissabon-traktaten er som bekendt afgivet under mit og regeringens ansvar over for Folketinget.

Jeg kan oplyse, at redegørelsen i overensstemmelse med den procedure, der er anvendt ved tidligere tilsvarende redegørelser, er udarbejdet i ministeriets lovfdeling, Statsretskontoret, som normalt behandler sager vedrørende grundlovs-spørgsmål.«